

* * * * *

светлой памяти моего друга детства
– Саши Подольского

В мире нарисованном моём,
В полумраке, с музыкой и чаем,
Иногда, как раньше, мы вдвоём
Спорим, шутим, думаем, мечтаем.

Музыку немного приглушить,
Чувствовать, как тьма ночная тает,
Как фотоальбом моей души
Держит вместе нас – не разлучает...

* * * * *

מוקדש לחבר הילדות שלי
פודולסקי, ז"ל

בעולם שלי המצויר,
בו רוחות רודפות בעקבותינו,
המצבר האווירי נותר
כמתור לקל חלומותינו.

עומעמו במצבֵי אורות,
חושך הלילות נמס בשקט,
ונפשי את כל הזכרונות
משחזרת שוב ומחבֵקת...